

Sygn. akt III Ca 1796/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędzia SO Marcin Rak

SR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty (spr.)

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. B. syna A.

przeciwko A. B. synowi K.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 28 lipca 2015 r., sygn. akt III RC 590/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Danuta Pacześniowska SSO Marcin Rak

UZASADNIENIE

Małoletni powód A. B. reprezentowany przez matkę B. F. w dniu 10 października 2014 roku wystąpił z pozwem przeciwko pozwanemu A. B. o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki. Domagał się także zasądzenia zwrotu kosztów procesu. W pozwie zawarto wnioski o zabezpieczenie roszczenia powoda poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz powoda przez czas trwania postępowania alimentów w kwocie po 800 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu matka powoda podała, że koszty utrzymania małoletniego powoda znacznie wzrosły od 2006r., w związku z rozpoczęciem nauki, zajęciami z psychologiem w związku z dysleksją oraz treningami siatkówki. Koszty utrzymania małoletniego to: wyżywienie - 500 zł miesięcznie, środki czystości - 100 zł, zajęcia z dysleksji - 240 zł, obuwie, odzież (w tym sportowa) - 300 zł miesięcznie, nadto dojazd na treningi - 200 zł oraz komórka, Internet, basen, zajęcia z angielskiego, wydatki szkolne (podręczniki, składki) – łącznie ponad 2.000 zł, nie licząc kosztów utrzymania mieszkania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad 600 zł miesięcznie i wskazał, że kwoty utrzymania małoletniego wymienione w pozwie są rażąco zawyżone, nadto pozwany od urodzenia powoda aktywnie uczestniczył w jego życiu i poprzez zakup prezentów i innych rzeczy realizował swój obowiązek alimentacyjny. Pozwany zakwestionował wysokość wydatków na wyżywienie syna, zakup odzieży, oraz odzieży sportowej, środków higienicznych, opłat za telefon. Zarzucił, że szereg ze wskazywanych przez powoda wydatków nie jest koniecznych, ponieważ jego zdaniem powód nie musi pobierać prywatnych lekcji języka obcego, a dysleksja może być leczona nieodpłatnie.

Postanowieniem z dnia 21 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim udzielił powodowi zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na jego rzecz miesięcznie po 600 złotych w terminie do 10 dni każdego kolejnego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat począwszy od 20 października 2014 roku do czasu zakończenia postępowania w sprawie, a w pozostałym zakresie wnioszek o zabezpieczenie oddalił.

Zaskarżonym wyrokiem z 28 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie, płatne począwszy od dnia 10 października 2014r. do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki płatności, płatne do rąk matki małoletniego powoda, w miejsce alimentów ustalonych w wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 7 czerwca 2006r. w sprawie o sygnaturze akt III RC 175/06, w kwocie po 400 zł miesięcznie (pkt 1), a w pozostałej części powództwo oddalił (pkt 2). Nadto, zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sadu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim kwotę 210 zł tytułem kosztów postępowania (pkt 4).

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na skutek ustalenia, iż małoletni A. B. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku pozwanego i matki powoda B. F.. W czasie ustalenia ostatnich alimentów na mocy wyroku z 7 czerwca 2006r., powód liczył 4 lata, uczęszczał do przedszkola, często chorował. Jego koszty utrzymania wynosiły ponad 1.000 zł miesięcznie. Pozwany zatrudniony był na KWK (...) z wynagrodzeniem netto 2.899 zł miesięcznie, które to wzrastało z powodu dodatkowych elementów wynagrodzenia o 774 zł miesięcznie – łącznie 3.670 zł netto miesięcznie. Wraz z żoną, która pracowała na stanowisku pielęgniarki, utrzymywał studiującą w systemie stacjonarnym córkę. Koszty jego utrzymania wynosiły 700-800 zł miesięcznie. Z kolei, matka powoda zatrudniona wówczas była w Zakładzie Logistyki (...) w (...) Spółce (...), z zarobkiem 1.800 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie to wzrastało z powodu dodatkowych elementów o 367 zł miesięcznie.

Nadto Sąd ustalił, że obecnie powód ma 13 lat i we wrześniu 2015r. małoletni powód rozpocznie naukę w gimnazjum. Jest dobrym uczniem, zaś na jego miesięczne koszty utrzymania potrzeba około 2.000 zł, tj. wyżywienie – ok. 500 zł, środki czystości – ok. 100 zł, odzież, obuwie (w tym stroje sportowe) – około 300 zł, koszty dojazdów na treningi – 200 zł, koszty zajęć na korygowanie dysleksji – około 200 zł, dodatkowe zajęcia z angielskiego – 200-300 zł, wydatki szkolne - podręczniki, przybory, wycieczki, składki, dojazdy do szkoły, basen, lodowisko, wyjścia do kina, inne (np. naprawa sprzętu komputerowego, telefon – około 70 zł, Internet – około 60 zł, kieszonkowe, zakup sprzętu sportowego). Nadto, małoletni winien być poddany leczeniu ortodontycznemu w gabinecie prywatnym. Koszt aparatu na jedną szczękę to około 1.400 zł.

Z kolei, matka małoletniego powoda zamieszkuje z synem w mieszkaniu, które zakupiła na kredyt, który spłaca w kwocie 1.100 zł miesięcznie. Nadto, pokrywa koszty czynszu w kwocie 700 zł oraz inne koszty utrzymania mieszkania. Na swoje utrzymanie przeznaczają około 1.500 zł, w tym dojazd do pracy – 600 zł. Pracuje w (...) Spółce (...) i otrzymuje wynagrodzenie około 5.000 zł netto powiększone o dodatkowe elementy wynagrodzenia. W 2013 roku B. F. osiągnęła dochód w kwocie 105.292, 60 złotych, a w 2014 roku 120.891, 61 złotych.

Sąd ustalił również, że pozwany jest obecnie emerytem górniczym i otrzymuje emeryturę w kwocie 4.113 zł. Zamieszkuje wraz z żoną, z którą utrzymuje dom. W 2014r. osiągnął dochód z emerytury w kwocie 59.583,04zł, a z działalności gospodarczej 10.590,38 zł. Żona pozwanego w 2014r. osiągnęła dochód ze stosunku pracy w kwocie 39.639,65 zł. Pozwany obecnie odczuwa bóle kręgosłupa. Został skierowany na leczenie rehabilitacyjne i zarejestrowany jest na styczeń 2016r. W okresie od 23 stycznia 2015r. do 13 lutego 2015r. otrzymał skierowanie na

leczenie uzdrowiskowe refundowane przez NFZ, z którego zrezygnował. Pozwany w trakcie postępowania uznał córkę E. M. B., urodzoną na Ukrainie w dniu 23 kwietnia 2015r. Poności jej koszty utrzymania, zakupu wyprawki oraz dojazdu na Ukrainę. Na zakup wyprawki dla córki pozwany zaciągnął pożyczkę osoby prywatnej na kwotę 10.000 złotych. Nadto, pozwany odwiedza swoją schorowaną matkę, mieszkającą na O..

Powyższe ustalenia doprowadziły Sąd Rejonowy do przekonania, że powództwo zasługuje na uwzględnienie do kwoty 750 zł miesięcznie, gdyż w sprawie nastąpiła istotna zmiana okoliczności, w szczególności po stronie powoda, związana z jego rozwojem, etapem edukacji, uprawianiem sportu. Sąd powołując się na dyspozycję art. 133 § 1 k.r.o. podkreślił, że rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Z kolei odwołując się do art. 135 § 1 i 2 k.r.o. wskazał, iż zakres świadczeń alimentacyjnych uzależniony jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zarobkowych oraz majątkowych możliwości zobowiązanego. Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków, można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Sąd zauważył, że małoletni jest w fazie intensywnego wzrostu, zaś upływ 8 lat, jakie minęły od czasu orzekania o alimentach, spowodował znaczny wzrost potrzeb powoda, związanych z rozwojem społecznym, edukacją, koniecznością korepetycji z języka angielskiego, potrzebą zakupu telefonu, komputera, potrzebą nawiązywania kontaktów z rówieśnikami, udziałem w zajęciach sportowych. Małoletni trenuje siatkówkę co wiąże się z wydatkami na zakup specjalnego obuwia i odzieży sportowej z których szybko wyrasta, uczęszcza na basen, oraz lodowisko, a w związku z dysleksją wymaga uczestniczenia w płatnych zajęciach psychologicznych. Potrzebuje także aparatu ortodontycznego. Nadto, zachodzi konieczność wydawania większych środków na wyżywienie w związku z większym zapotrzebowaniem energetycznym oraz na odzież i obuwie. W ocenie Sądu Rejonowego średni koszt utrzymania małoletniego w zakresie powyższych wydatków wynosi około 2.000 zł miesięcznie i wzrósł od czasu ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach o co najmniej 100%. Z kolei łączne koszty utrzymania powoda wraz z kosztami mieszkaniowymi wynoszą około 2.400 zł miesięcznie, nie licząc wydatków na wyjazdy wakacyjne. Sąd zauważył, że nastąpił wzrost kosztów utrzymania powoda o ponad 1.000 zł miesięcznie. Natomiast pozwany oprócz alimentów w kwocie 400 zł nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego, ani nie dokonuje okazjonalnie żadnych wydatków na jego rzecz.

Sąd wyraził przekonanie, że stanowisko pozwanego, według którego do kosztów usprawiedliwionego utrzymania małoletniego nie należą koszty związane z licznymi zajęciami pozalekcyjnymi, nie jest słuszne. Pozwany nie zna bowiem obecnych potrzeb małoletniego z uwagi na nieuczestniczenie w życiu powoda od dłuższego czasu.

Sąd wskazał również, że pogorszenie sytuacji materialnej pozwanego w związku ze stanem zdrowia, sytuacją rodzinną i obowiązkiem alimentacyjnym wobec nowo urodzonej córki na Ukrainie, nie zostało wykazane. Pozwany posiada emeryturę w kwocie ponad 4.000 zł miesięcznie, nadto nie wykazał, aby nie był w stanie podejmować dodatkowej działalności zarobkowej jak to miało miejsce dotychczas. Dokumentacja medyczna pozwanego pochodzi z 2006r., zaś obecnie skarży się on na bóle kręgosłupa, które wymagają leczenia czy rehabilitacji, ale w dłuższej perspektywie nie wykluczają pozwanego z podejmowania dodatkowego zatrudnienia, tym bardziej, że pozwany zdecydował się na posiadanie kolejnego dziecka i liczy dopiero 51 lat. Sąd wskazał także, iż pozwany pomimo -jak twierdzi - złego stanu zdrowia, zrezygnował z bezpłatnego leczenia sanatoryjnego w 2015r., co dodatkowo potwierdza fakt, że jego stan zdrowia nie jest tak zły jak deklaruje.

Zauważył przy tym, że pozwany w czasie orzekania o ostatnich alimentach, miał na utrzymaniu studiującą córkę, natomiast obecnie, oprócz powoda, ma córkę E.. W ocenie Sądu, obecne koszty utrzymania drugiego dziecka pozwanego nie są wyższe, niż utrzymanie starszej córki w 2006r. Z kolei kwestia odwiedzin matki pozwanego na O. także nie ma dużego znaczenia w przedmiotowej sprawie, gdyż pozwany nie sprawuje nad matką stałej opieki. Sąd zwrócił również uwagę, że pozwany obecnie uzyskuje wyższe dochody, niż w czasie orzekania o ostatnich alimentach, a nadto ma możliwość podejmowania okresowej, dorywczej pracy. Wskazał jednocześnie, że pozwany nie wykazał, aby ponosił znaczne koszty leczenia.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył pozwany, zarzucając nieprawidłową wykładnię art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 138 k.r.o., poprzez błędne przyjęcie, że przedstawione w toku postępowania potrzeby małoletniego posiadają walor potrzeb usprawiedliwionych, a od daty wyroku z dnia 7 czerwca 2006r. nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zasądzenie alimentów w wysokości wskazanej w zaskarżonym wyroku. Nadto, zarzucił naruszenie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 328 k.p.c., poprzez oddalenie dowodu z płyt CD, na których znajdował się materiał potwierdzający stałą, osobistą i materialną pomoc oraz opiekę pozwanego nad starszą, schorowaną matką – co z kolei doprowadziło do przyjęcia, iż pozwany okazjonalnie świadczy pomoc matce oraz bezzasadnego przyjęcia po stronie pozwanego możliwości zarobkowych poprzez możliwość podjęcia pracy dorywczej.

Przy tak sformułowanych zarzutach pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego alimentów w kwocie 600 zł miesięcznie, począwszy od dnia 10 października 2014r. do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda, a to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem z dnia 7 czerwca 2006r. w kwocie po 400 zł miesięcznie. Nadto, wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie i stosunkowe rozliczenie kosztów postępowania pierwszo instancyjnego, uwzględniając zmianę zaskarżonego wyroku, a także o zasądzenie od powoda kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelujący wskazał, że dużą część wydatków ponoszonych w związku z utrzymaniem małoletniego stanowią koszty dodatkowych zajęć sportowych, które nie są koniecznością, a jedynie życzeniem matki powoda i które nigdy nie były konsultowane z pozwanym. Podał w wątpliwość konieczność udziału syna w licznych zajęciach sportowych wskazując, że winien ona zająć się nauką zwłaszcza że ma dysleksję. Pozwoliłoby to zaoszczędzić pozwanemu wydatków, a małoletniemu powodowi zapewniłoby czas niezbędny na naukę. Zarzucił, że koszt aparatu ortodontycznego, jak i związanych z jego noszeniem wizyt lekarskich, mógłby zostać pokryty ze środków NFZ, gdyby matka powoda dołożyła odpowiednich starań w tym względzie. Nadto pozwany wskazał, że nie jest prawdą, iż nie partycypował w kosztach utrzymania małoletniego ponad alimenty w kwocie 400 zł, gdyż od urodzenia syna, zajmował się nim, a matka małoletniego zerwała kontakty dziecka z pozwanym arbitralnie. W związku z tym, pozwany złożył wniosek o uregulowanie kontaktów z małoletnim, co przesądza w ocenie pozwanego o chęci uczestniczenia w życiu powoda. Dodatkowo wskazał, że opiekuje się narodzoną na Ukrainie córką i jej matką, a ze względu na obecną sytuację na Ukrainie, musiał sfinansować całą wyprawkę dla dziecka i osobiście ją zawieźć, gdyż wysłane przez pozwanego paczki nigdy nie dotarły pod wskazany adres. Wskazał, że sytuacja jego nowonarodzonej córki nie może być gorsza niż sytuacja powoda, zwłaszcza, że żyje ona w kraju w którym trwa konflikt zbrojny. Zwrócił również uwagę, że od 2000r. stale się leczy, a aktualnie skarży się na bóle kręgosłupa. Zaznaczył także, iż wyjeżdża do córki, gdzie przebywa przez okres 2-3 miesięcy, po czym wraca do kraju na okres 1-2 miesięcy. Wskazał, że w tym czasie, również ze względu na swój stan zdrowia, nie jest w stanie znaleźć i podjąć dorywczej pracy, a ponadto opiekuje się swoją starszą schorowaną matką, którą wspomaga także finansowo.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie, a także możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego zobowiązanego do alimentacji oraz okoliczności dotyczące zmiany stosunków, warunkujące korektę orzeczenia w przedmiocie alimentów.

Ustosunkowując się do podniesionych w apelacji zarzutów należy wskazać, że Sąd przy rozstrzygnięciu sprawy bierze pod uwagę usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb uprawnionego.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków, można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Powołana w cytowanym przepisie zmiana stosunków odnosi się do zmiany usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zmiana taka stanowi podstawę do korekty wysokości ciężącego na zobowiązanym obowiązku alimentacyjnego, prowadzącej do jego podwyższenia, obniżenia lub uchylenia.

Odnosząc powyższe rozważania prawne do stanu faktycznego sprawy, należy stwierdzić, że Sąd pierwszej instancji trafnie ustalił, iż doszło do zmiany stosunków zarówno po stronie powoda, jak i pozwanego. W odniesieniu do powoda zauważyć należy, że przez prawie 10 lat niewątpliwie wzrosły jego usprawiedliwione potrzeby. W dacie ostatniego ustalania wysokości obowiązku alimentacyjnego powód miał 4 lata i uczęszczał do przedszkola. Oczywistym zatem pozostaje, że jego potrzeby były mniejsze. W chwili orzekania przez Sąd Odwoławczy uprawniony ukończył 13 lat. We wrześniu 2015r. rozpoczął naukę w gimnazjum. Znacznie także zwiększyły się koszty jego utrzymania, ponieważ znajduje się w fazie intensywnego rozwoju fizycznego, co wiąże się nie tylko ze wzrostem kosztów zakupu odzieży i obuwia, ale również wyżywienia. Nadto, jest dobrym uczniem, rozwija swoje umiejętności, uczęszczając na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego, zajęcia korygujące dysleksję oraz treningi siatkówki. Uprawia sporty, poza wymienioną już siatkówką, uczęszcza na zajęcia na basenie i na lodowisku. W skład uzasadnionych wydatków powoda wchodzi także koszty związane z jego rozwojem społecznym. Dodatkowo, zachodzi potrzeba poddania powoda leczeniu ortodontycznemu w gabinecie prywatnym. Wszystkie te okoliczności powodują, że niewątpliwie podwyższyły się kwoty konieczne do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, które po przeliczeniu wynoszą około 2.000 zł miesięcznie.

Potrzeby te są tylko jednym z wyznaczników wysokości alimentów. Nie mniej istotną kwestią pozostają możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego do alimentacji. Jak ustalił Sąd Rejonowy, dochody uzyskiwane przez pozwanego uległy zwiększeniu. W dacie poprzedniego ustalania obowiązku, pozwany osiągał łącznie z dodatkowymi elementami wynagrodzenia kwotę 3.670 zł netto miesięcznie, a aktualnie otrzymuje emeryturę w wysokości 4.113 zł miesięcznie. W 2014r. pozwany osiągnął dochód z emerytury w kwocie 59.583,04 zł, zaś z działalności wykonywanej osobiście 10.590,38 zł. Z kolei żona pozwanego w 2014r. osiągnęła dochód ze stosunku pracy w kwocie 39.639,65 zł.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje zatem, że zwiększeniu uległy nie tylko potrzeby uprawnionego, ale również możliwości majątkowe zobowiązanego. Słusznie zatem Sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania o zasadności podwyższenia obowiązku alimentacyjnego. Ponadto pozwany nie jest już obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz swojej dorosłej córki, jak to było w czasie pierwotnego orzekania przez Sąd ustalający wysokość alimentów. Nieuzasadnione jest także przekonanie powoda, że wydatki mieszkaniowe winny obciążać wyłącznie jego w sytuacji kiedy pozwany zamieszkuje i prowadzi wspólne gospodarstwo z żoną, która osiąga stałe dochody.

W ocenie Sądu Okręgowego, na akceptację zasługuje również stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie braku znaczenia kwestii odwiedzin czy pomocy dla matki pozwanego na O.. Nie można bowiem uznać, iż oferowanie doraźnego wsparcia finansowego, czy też pomocy fizycznej przy okazji odwiedzin, jest tożsame ze sprawowaniem stałej opieki nad matką. W tym zakresie twierdzenia pozwanego pozostają zresztą sprzeczne: z jednej strony powołuje się on na częste wizyty i świadczoną w ich trakcie pomoc matce, z drugiej wskazuje, że co miesiąc dwa wyjeżdża na 2-3 miesiące na Ukrainę.

Słusznie ocenił Sąd Rejonowy, że pozwany nie przedłożył jakichkolwiek dowodów mających potwierdzać pogorszenie swojego stanu zdrowia. Z kolei fakt rezygnacji przez pozwanego z bezpłatnego leczenia sanatoryjnego w 2015r., poddaje w wątpliwość twierdzenia w tym zakresie. Zwrócić należy również uwagę, iż zła kondycja finansowa, będąca według pozwanego przyczyną rezygnacji z leczenia, nie znajduje potwierdzenia w sytuacji zaciągnięcia przez pozwanego pożyczki w kwocie 10.000 zł na zakup wyprawki dla nowo narodzonej córki. Również wyjazdy pozwanego na Ukrainę, co najmniej trzy razy w roku, wymagają dysponowania niemałymi środkami pieniężnymi, a powody

dla których pozwany zrezygnował z dodatkowego źródła dochodu jakim była prowadzona przez niego działalność gospodarcza zostały niewykazane.

Odnosząc się do zarzutu apelacji wydania rozstrzygnięcia w oparciu o niepełny materiał dowodowy wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c., przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Podkreślenia wymaga, iż zgłoszenie dowodów dotyczących ustalenia faktów niemających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy należy uznać za działanie zmierzające jedynie do zwłoki postępowania (zob. wyr. Sądu Najwyższego z 13.2.1997 r., I PKN 71/96, Legalis). Znajduje to również wyraz w regulacji zawartej w art. 217 § 3 k.p.c., zgodnie z którą Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione. Ocena, czy określone fakty mają dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, zależy nie tylko od tego, jakie to są fakty, lecz także - jak sformułowana i rozumiana jest norma prawna, która w rozstrzyganej sprawie została zastosowana. Każdy stan faktyczny jest bowiem oceniany w aspekcie określonego przepisu prawa materialnego, które to prawo wyznacza zakres koniecznych ustaleń faktycznych, jakie powinny być w sprawie poczynione i jednocześnie przepisy prawa materialnego mają rozstrzygające znaczenie dla oceny, czy określone fakty, jako ewentualny przedmiot dowodu, mają wpływ na treść orzeczenia (zob. A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska (w:) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, wyd. 8, 2015r.; wyr. Sądu Najwyższego z 26.7.2000 r., I CKN 975/98; 5.9.2012 r., IV CSK 137/12). Z tych względów zarzut naruszenia prawa procesowego poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z zapisów oświadczeń matki i brata pozwanego na płycie CD, jest nieuzasadniony. Zaznaczyć przy tym wypada także znikomą wartość dowodową takiego materiału, którego brak obiektywizmu wydaje się być przesądzony.

W konsekwencji Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, że Sąd Rejonowy, słusznie podwyższył alimenty do 750 zł miesięcznie, co odpowiada realnym możliwościom zarobkowym pozwanego i pozwoli zaspokoić usprawiedliwione potrzeby powoda na poziomie życia jego rodziców.

Z tych względów apelacja na podstawie art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu, a o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 §1 i 3, 108 k.p.c. oraz § 6 pkt. 3 i §13 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461 j.t.)

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Danuta Pacześniowska SSO Marcin Rak